

være Tale om nogen Sejr, er det Hr. Pinstrup, der er den sejrende; han staar i Spidsen for hele sit Parti nu i denne Sag. Folketingsmand Pinstrup talte navnlig om den Bestemmelse, vi foreslaar indført ikke direkte i Lovforslaget, men igennem Bemærkningerne, at der fastsættes Højestepriser for det rationerede Kød. Han sagde, at saadanne Priser kunde overhovedet ikke fastsættes; der vilde blive Tale om saa mange forskellige Priser, at det var umuligt at faa disse Priser frem paa en saadan Maade, at i hvert Fald Slagterne kunde være tjente med dem, og han spaaede, at i Løbet af forholdsvis kort Tid vilde mange Slagtere været gaaet ud af deres Forretning, at de snart vilde gaa i Staa, sagde det ærede Medlem. Jeg ved ikke, hvorpaa det ærede Medlem egentlig grunder disse meget stærke Udtalelser. Det er rigtigt, at der fra forskellige Sider har været udtalt Betænkelighed ved at fastsætte Højestepriser, og at det vil volde Vanskeligheder at træffe Grænserne i alle Tilfælde; og jeg skal erkende, at det er vanskeligere at fastsætte Højestepriser paa Oksekød end for Eksempel paa Svinekød. Men det er af Slagterne erkendt, at det ikke var umuligt at fastsætte saadanne Priser, og det ærede Medlem har i Virkeligheden selv været med til at foreslaa, at man skulde fastsætte Højestepriser, ikke for en 4 Maaneders Periode ad Gangen, men for en kortere Tid. Det ærede Medlem har været med til at foreslaa, at der med kortere eller længere Mellemrum skulde udstedes en Bekendtgørelse til Publikum om de Priser, som skulde betales. Men naar det kunde lade sig gøre paa en saadan Maade, at Publikum kunde have Garanti for, at det ogsaa var de rigtige Priser, og at Slagterne paa den anden Side ogsaa var sikre paa, at disse Priser levnede dem tilstrækkelig Avance, er der ikke det fjerneste i Vejen for, at man kan fastsætte Højestepriser. Der vilde blive Tale om lige saa mange forskellige Priser efter de Regler, der skulde anvendes, hvis Prisberegningen skulde foretages efter Hr. Pinstrups Forslag, som hvis den foretages efter det Forslag, Udvalget nu foreslaar Ministeren at gennemføre.

Folketingsmand Pinstrup mente, at jeg havde forudset, at det hele vilde gaa i Staa, og at man vilde naa dertil, at Slagterne ikke længere kunde faa de nødvendige Kreaturer til Slagtning, og saa maatte man gaa til en Tvangsudtagning af Dyrene. Det, jeg har sagt om denne Sag, er, at i Virkeligheden var det jo det rette Forhold at tilstræbe, at Hjemmemarkedet blev forsynet, før

Eksporten fandt Sted, men jeg tror paa ingen Maade, det bliver nødvendigt at gaa til en Tvangsudtagning af Kreaturerne. Jeg haaber og tror, at det ved den Ordning, vi nu foreslaar gennemført, er muligt at faa det hele til at gaa paa en god Maade baade for Slagtermestrene og for Befolkningen. Skulde det imidlertid, naar Ordningen praktiseres, vise sig, at vi paa et eller andet Omraade kommer til at staa overfor noget uforudset, antager jeg, at man med god Villie fra alle Sider kan faa Vanskelighederne fjernet. Det er, som Hr. Raffnsøe sagde, en Samfundssag, der her er Tale om; en Sag, der angaar hele Befolkningen, og det er meget vanskeligt i første Omgang at træffe det rette. Hvis der skulde vise sig uforudsete Vanskeligheder, skulde jeg derfor mene, at Parterne maatte kunne forliges om at faa dem fjernet og faa noget andet indført end det, man oprindeligt havde tænkt sig.

Det forekommer mig rimeligt, at den Afgift, vi er blevet enige om at foreslaa, bliver opkrævet paa den Maade, at den Prisforhøjelse for Eksporten til Udlandet, som maatte finde Sted, fordeles mellem Staten og Producenterne med $\frac{3}{4}$ og $\frac{1}{4}$. I Virkeligheden er der ikke noget nyt heri. Hr. Folketingsmand Pinstrup ved sikkert meget vel, at noget tilsvarende er indført for Smørrets Vedkommende, og det har Hr. Pinstrup selv været med til at stemme for. Den Omstændighed, at Øboerne er mere smørproducerende og Jyderne mere kødproducerende, skulde formentlig ikke være nogen Grund til at fravige Regelen og gaa over til noget andet, naar Talen er om Kød i Stedet for Smør. Jeg finder det ogsaa rimeligt, at den nuværende Afgift af 7 Øre bibeholdes, indtil de Kreaturer, der er købt til Græsning, altsaa paa en vis Maade paa Spekulation, er afhændede, saaledes at de Folk, der har givet Priser, som svarede til de nuværende Eksportpriser, ogsaa kan faa disse Priser ind igen, og at der derefter fastsættes en højere Afgift af 10 Øre, og at Afgiftsbestemmelserne igen forandres, hvis Prisen gaar ned under den, man havde, da Afgiften oprindeligt fastsattes. Det er slet ikke i Landbrugets Interesser, at Priserne stadig bliver drevet i Vejret, tværtimod. Den evindelige Prisstigning bliver til syvende og sidst utaaelig for saa at sige hele Befolkningen og bliver i Længden ogsaa uholdbar for de egentlige Producenter. Jeg tror, vi gør vel i fra nu af i hvert Fald, saa godt som det overhovedet er os muligt, at søge at dæmme op for en yderligere Stigning af Priserne, og ikke blot af Priserne i Land-